

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10. II. пош.
Конто почт. над. 143.322.
Адреса для телеграм
„Діло“ Львів.
Нач. Редактор особлив.
або 10—11 год. передплат.
Рекомендує не згортається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в кавою 4.20 за
за границю:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр., Фр.,
Італії 7.50 літ., Німеччині 7.50
літ., Швейцарії 5 шв. фр.,
Чехословаччині 30 к. р.,
Румунії 150 лей, Болгарії 7.50
літ., Австрії 7.50 літ., З'явля
адреса 1 дол.

**В сподів оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

Видав. ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“

Начальний редактор д-р ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ

15
II. 1925

(неділя) точно в д год. 6-тої вечором
зачинаються

ВЕЧЕРНИЦІ „С. У. ПР. У. ГА“

(Запрошення в „Доставі“, Руська 20, а дня 15. II. 1925 від 3 ої год. поп.
в Народнім Памі. Р. товського)

Почвірний голод і почвірні союзники.

На зібраній недавно у Москві партійній конференції російської компартії виступили з промовами два лідери компартії Сталін і Каменев. Оба говорили на внутрішні теми. Один, Каменев, відкрив аж чотири роди голоду, на які недовідгає радалада, а другий, Сталін, сказав аж на чотирох союзників радалади. Вони доповняли себе. Голодні недовідгачі Каменева зати-кав Сталін союзниками.

Перший голод радалади це, на думку Каменева, товарний голод, це незадоволення селянських потреб радянських промислом. Другий голод — це кредитовий, третій — це культурний, четвертий — це голод на добру адміністрацію. Роздумуючи над усіма тими голодами, Каменев казав: „Ми повинні здати собі справу з того, що ці голодні процеси тільки починаються, ми ще слабо знаємо село“. Вся справа в тому, що село виїдало вже зі свого пасивізму та почало проваляти політичну активність і тепер назрівала проблема, куди звернеться ця активність „чи підле вона поза радянську систему, чи через неї“. Каменев доказує необхідність вжити всіх зусиль на те, щоб ця селянська активність провела через радянську систему. Отже всі голодні явища аводять Каменев до проблеми селянської політики радалади. Він вірить, що заспокоїти той почвірний голод, все буде поладане. Про пятий і найважчий голод, про голод на хліб, Каменев якось мовби призабув. А це ж факт, ствердження навіть офіційними радянськими установами, що на території СРСР, голодує вже більше 10 мільонів населення, хоч цифра ця не вичерпує ще всіх голодуючих.

Доповнюючи Каменева і ослаблюючи нібито його песимістичний настрій, Сталін відарив у нищу струну, хоч і закінчив це гірше, ніж Каменев. Він забалакав про союзників радалади. Першим союзником є західно-європейський пролетарят, однак він не в силі ніяк вивести ніякої допомоги СРСР. Другим союзником є колонії європейських великодержав. Цей союзник йде з допомогою, але дуже поволі. Третій союзник — це непереможливі та конфлікти між європейськими державами. Той союзник не вповні надійний, бо в сучасний мент на збройні конфлікти не заноситься. Четвертий і найнепідійшлий союзник — це селянство. Цей союзник теж не дуже сильний, але він є „одиноким, що може нам тепер вивести допомогу“ — каже Сталін. „Та вся біда в тому — продовжує він — що багато з наших товаришів не розуміє або не

хоча зрозуміти ваги всієї справи. Я думаю, що з усіх небезпек, які є перед нами, це нерозуміння є найбільшою небезпкою. Вона настільки велика, що коли товариші на місцях її не зрозуміють, то вся справа може закінчитися провалом радянської влади“.

Сталін ставить справу: або-або! „Або ми дозволимо безпартійним селянам і робітникам нас критикувати, або вони піchnуть нас критикувати шляхом повстань“. Сумно закінчив свою промову Сталін. Він же по смерті Леніна являється одним з глибшим теоретиком російського комунізму та найавторитетнішим інтерпретатором ленінізму. „Ясно — кличе він в одному місці своєї промови — що добра нема і не може бути!“ В тому оклику криється весь трагізм російського комунізму. Не тільки нема, але й не може бути добра! Якже це пого-

дити в таку великою вірою в перемогу? Як оправдати всю семілітню працю тогочасних Сталіна і товаришів в ім'я саме реалізації того по їхньому понятию добра. Чим оправдати цілі ріки людської крові? Такий оклик могла вирвати з горла Сталіна хіба тільки зневіра. Зневіра в семілітню роботу, зневіра в свої сили, розчарування в буденній дійсності та житті.

Хоча він разом із Каменевом старається затерти ту внутрішню зневіру і намагається у своїх слухачів створити навіть ілюзію, що має велику віру в майбутнє революції, а все таки зі застереженнями. Якщо всі партійні товариші зрозуміють велику вагу приєднання селянства, то все буде направлено. Та в тім то й діло, що вони вже сім літ не бажать цього зрозуміти. Це з одного боку, а з другого боку діло ще й в тому, що селянство ніяк не рветься в обійми комунізму. Воно тільки прислухується усім тим великим словам, а подекуди приглядається ще більшим від слів позам. Уже сьомий рік не хоче селянство зрозуміти доброї та щирої волі комуністів. Бо й якже йому це зрозуміти, коли такий стовб більшовізму як Каменев говорить про всякі пороки голоду, метикує про їхню ліквідацію, а ніяк не хоче заглянути в очі правдивому голоду, що десяткує селян. І він не хоче зрозуміти!

В. М.

В напруженому положенні.

Кілька уваг на церковно-народні теми.

IX.

Незаперечним фактом є те, що під теперішню попу у нас є велика недовідгача священиків. В роки війни й повоєнні роки не були сприйнятливими для богословських студій. Університети й богословські факультети в дійсності не функціонували, або проявляли свою діяльність в обмеженому обсязі. Через це незвичайно припинилася продукція священиків. А поруч з тим ряди духовенства зменшувалися з кожним роком все більше і більше. Політика австро-угарських генералів і гонимців діяльність всіляких Загурських, таборова політика Австрії і заслання, приносивши до царських окупційним режимом в р. 1914—1915 до уніатського духовенства, — все це було вимірено проти українського духовенства, обчислене на його загибель.

Після першої фази цієї руйнівної політики у відношенні до укр. духовенства й українського народу прийшла друга.

Чи треба підводити біланс втрат? А крім того багато священиків скосила смерть, пошесті тифу в часі масового виходу в кам'янецький чотирокутник смерті.

Наслідком війни і повоєнних перипетій не лише дуже діямаво потерпіло духовенство фізично, але й гр.-кат. церква понесла непомірну велику втрату матеріальні, а вірні гр. кат. обряду моральні. Зайнято було зупинитися над тим шкодами в сфері моральній і матеріальній. Ціла країна зі сотнями знесених з лиця землі церков і приходів свідчить про розвир шкід. Через недовідгачу священиків вірні довгі літа, а в багатьох охолощих ще й

тепер не є обслуговувані як слід під оглядом релігійних функцій. Воєнне покоління вже виховалося без впливу церкви й школи, а й тепер катехизація, наука релігії в школі викладе значні недовідгачі й шіліни, бо майже кожний священик мусить обслуговувати пересічний дві, а то й три парафії.

Духовенство потерпіло не лише скількоством, але й якістю. Всі молодші, енергійніші заставитійші елементи серед духовенства були тим магнетом,

То-му й серед духовенства збереглися в більшій мірі елементи або вже зжиті, або пасивні, шкарадувні, яких хата в питаннях громадянського життя звичайно „є в краю“.

В таких умовах що є більше природне, життєво цільне — як те, що слід приспівити продукцію духовенства, слід якнайскорше обсадити всі станиці, слід на всі місця поставити діяльних людей. І ясно, що тут навіть важко гадати за „досконалим типом“ священика, якщо під цим розуміти — скажім — безжениість. Колиб навіть всі громадянські чинники, духовні і світські, розглянувши вичерпуючо всі про і соніа целібату, од новітньо признали, що першим і єдиним виходом з безжениість духовенства, то й тут слід би негайно рятувати положення обсадою парафій і взагалі духовних станиць тими священиками, які є під рукою, які вже є підготовані, вже є готові обняти свої становища. Тимчасом що діється? У всіх трьох галицьких дієцезіях є сто сім укинених богословів, як згідно з обов'язковими правами і традиціями поженилися і даремне ждуть священиків. Скажемо, що найбільше невисвячених жонатих богословів є в львівській дієцезії (70), себто там, де — згідно з громадською опінією — справу ведеться дипломатично, де з целібатом йде ще тільки гора у піжмурки, де ніби то нема великого натиску і т. п., менше невисвячених жонатих богословів є в перемиській дієцезії (30), а найменше в станиславській (7). Є загальна недовідгача священиків молодих, що рвуться до праці, а тимчасом таємна політика наших єрархів допускає до того, що 107 укинених богословів не може зайняти того становища, до якого вони готовилися стільки літ, в своїх думках і мріях розсудували план своєї праці і діяльності. Сьогодні сотня молодих людей, сотня подруж, а разом з ними дві сотні родин, себто понад тисяча осіб, а коли взяти під увагу більших і дальших своїха понад десять тисяч людей є невовлених, опічених, а сотня жонатих і невисвячених богословів є безробітними, позбавленими зарплати праці, терену діяльності, заведеними у своїх утруднених сподіваннях, нещасливими, вигнаними з нормального життєвого шляху. І сні вони!

А це тільки одна сторона медалі.

Red. czas „Dilo“ we Lwowie. Pr. 96 25. W imieniu Księstwa polskiej Polakiej! Sad okregowy karu orzekl na wniosek Prokuratury przy tymże Sadzie, jako Trybunal Pressowy we Lwowie, ze treść artykułu, umieszczonego w czasopiśmie „Dilo“ Nr. 43. (10.4.25) z dnia 10. II. 1925. w artykule pod tytułem: 1) „Proty poluzszenienia cirk y“ usledz między słowami: cerkwy z Rymom, 2) „wywołowyw. 2) „Nowykyw. 3) a) notatka p. t. „Legalizacja represji“ zdanie między słowami: bromadialam zabepczy... 4) W zakonoprojekt, b) notatka „Szczególny order“ w całej osnowie zawiera znanioma ad 1) i 2) a) zbrodni z 65 a) ust. kar. 3) i b) w

stepku z § 315 u. k. uznał dokonana w dniu 9. lutego 1925 konfiskację za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydaw w myśl § 493 p. k. zakaz drukowego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydal nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopiisma, by orzeczenie niniejsze umiescil bezplatnie w najblizszym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociaga za sobą następną przewidzianą w § 21. ust. drak. z 17. grudnia 1903 Dz. p. Nr. 6 z 1903 t. j. zarządzenie za przekroczenie na grzywnę do 40) zł. p. Lwów dnia 11. lutego 1925 r. (Hlancs notatki).

Гляди індивідуальні, особисті рани, але є ще й друга сторона медалі, громадянська. Об'єктивні життєві потреби вимагають, щоб та сотня людей була покликана до праці, до діяльності, до впливованія, акорінованія й піддержування моральних принципів в суспільності, щоб молоде покоління не виростало у відлученні від церкви, як чини́нка морального й національно-культурного; щоб тепер, більше як колинебудь, відбувалася в церкві і школі наука релігії; щоб вісній тепер частіше існував зв'язок духовенства з народом; щоб духовенство йшло на зустріч вимогам і потребам вірних; щоб серед народу не ширилися чужі, ворожі перекі і наші впливи; щоб не перетягано до римо-католицької церкви нашого народу; щоб не відристано від живого тіла наші поодинокі його частини.

Сотні церков знищених і невідбудованих. І немає кому загріти, заохотити самотніх громад до відбудови святих, бо не має священиків, а тимчасом, як гриби по полі, виростають численні косячки, пробства, силою обставин пинавши гр. кат. обряду забувають про свою церкву і потопляють в чужинському морі, або шукають заспокоєння своїх духових потреб в сектанстві. Справа методисти й різні варіанти штундизму все більше промовляють собі шлях в нашому народі. Колиб навіть хто в своїй поверховності й непередуманості уважав це замише бай-думом, або навіть корисним, то ми мусимо зазначити його шкідливість з національної точки погляду. В першу чергу пропаганда сектанства розбиває одну з церковну організацію українського народу в Галичині і витворює ту релігійно-віроісповідну шайку, проти якої ми виступаємо принципово і яку вважаємо шкідливою на Волині, в Галичині й на Вел. Україні. Даліше, поминаючи догматичний бік справи (в що ми не входимо), сектанство є підчинене чужим пропагандистичним осередкам та ведеться в чужих мовах. Нпр. анабаптистична література є дуже велика й обемиста в російській мові. Ясно, що разом з чужою мовою, чужою пропагандою прохлядає в нашу масу й чужі впливи. Не хочемо зупинятися над вищими ризами й мінусами сектанства. Однак не відлягає сумніви, що воно вже сьогодні є що найменше толеранне владою для відірвання гр. кат. церкви, а оскільки, коли ціль буде досягнута, воно буде безперервно переслідуване як

Голод, гроші, гармати...

З настроїв міжнародної політики.

Підчас останньої війни Англії дивували все її лусилі таємними словами: шп, шопу, шипіон (моде-гроші, муніція). — Щоби вести війну, казали вони, треба мати три „м“: тому, що Німеччині бракувало одного „м“ — людей, вона мусіла програти війну.

Читаючи європейську пресу на протязі останніх тижнів, мимохіть нагадується дилема англійська воєнна формула. Можна сказати, що все дивилося і вся увага європейської політики зосереджені нині на трьох „г“: голоді, грошах та гарматах. Гостра проблема війни прибрала лише змінну подоби. Французька та англійська преса підраховує нервово результати світового врожаю: у внутрішній політиці Англії та Франції справа управління ціни на хліб стоїть на першій місці. Другим пунктом, над яким ведеться палка дискусія між учасниками союзниками і зокрема між ними і Німеччиною, а крім цього всіх їх поодинокі з Америки, це повсякні догги. „Цавайте гроші!“ — це останній висновок всіх дипломатичних нот, чемних переговорів та заходів, щоби придати собі нових союзників або бодай на якийсь час удержати при собі старих. Два міродатні висловки офіційної олії: англійський „Таймс“ з дня 9. ч. м. і французький „Темпс“ з дня 8. і 9. ч. м. присвячують довгі вступні статті міжсоюзницьким повсякним обрахункам.

Ми не будемо входить в подробиці фінансової дискусії між двома кабинетами. Досить зазначити, що остання відповідь англійського уряду на французьку ноту з дня 10-го січня привносить нові пропозиції, які англійський денник називає „великосердими“ (generous), а французький — широкими, себто такими, що у кожнім разі заслуговують на

уважне обміркування. Зміст цих пропозицій такий: Англія готова зрештисі усе своїх воєнних претензій супроти Франції, а відшкодувати, яку сама побовязана заплатити Зстиненням Девшавим. З огляду на те, що це є мінімум претензій Англії, вона застерігається проти вилучення їх виключно зі сплатами Німеччини супроти Франції. Англійський уряд передбачує два роди французьких сплат: одні постійні, незалежні від виконання Німеччиною прийнятого нею міжнародного плану Дожа, другі умовні, непериодичні, залежні від сум сплатуваних Німеччиною. Франція добуває в цій пропозиції притасаний сумнів Англії, що Німеччина не виконає вповні прийнятих зобов'язань. Цей сумнів вказує ще раз, що спільний англо-французький фронт супроти Німеччини захитаний.

Третє „г“ — гармати, дає свіжий привід французькій пресі до крику на адресу Німеччини. Міжсоюзницька військова комісія офіційно ствердила, що німецький уряд потайки підготувався до можливої війни, збираючи муніцію і доповнюючи „Reichswehr“ понад норму дозволу Версальським договором. Якже-ж у таких умовах думати про порозуміння з несправним сусідом?

Вся хиткість нинішнього європейського миру в тому, що так само, як в останній війні всі три „г“ — голод та гроші, себто економічні умовини і гармати, себто справа обмеження міжнародних зброєнь є як найтісніше зі собою зв'язані; одні є безпосередньо причиною, другі безпосереднім наслідком. Як довго цих справ не розглядається суцільно, а однією метою спільного їх поладнання, доти гроші йдуть на гармати, замість на голод, а голод творить гармати. М. Р.

В обороні рідного слова.

Відозна Народнього Комітету

Законани, ухвалені виключно польськими голосами проти волі українського народу заведено в західно-українських етнографічних землях обмеження найестественнішого права народу, свободного уживання української мови в судах, прокураторських урядах, нотаріаті, в урядах державних і самоуправних адміністративних властей та в шкільництві.

Не уважуючи на протест цілого представництва українського народу по цей бік рижської смуги, закон ці вводить польські влади в життя з повною строгістю

не можемо... нуть також тих засобів, які виконані для користі противника дозволяють нам вістря звернути проти нього. Тому Народний Комітет визнає ціле громадянство, а зокрема членів інтересованих станів, щоби не відтягуючись від великих турб, які нахлядали на українських громадян згадані закони і їх виконні розпорядки, постали в обороні прав української мови аж до повного успіху. Присвячуючи при цьому окрему увагу

Народний Комітет визнає всі партійні організації до яких інтензивнішої участі в якій т. за шкільного плескити. Завданням організації є постаратися в своїх повітах про масові внесення декларацій, які домаються утворення державних народних шкіл з українською викладавською мовою у всіх громадах повіту. Організації мають доповнювати, щоби ці декларації були правдиві і в законом означені речі внесені до шкільних властей та щоби усунуто всі формальні браки, які могли би дати притоку до унеможливлення хоч би одної декларації. Канцелярія Народнього Комітету

В. Ю. КИСІЛЕВСЬКИЙ.

На Атлантийському Океані.

В бурю.

Спочатку через сон видається, що десь громи біють, дощ летиться... Грокіт зростає... Сон вітків зовсім. Кораблем килас... До стін бе з шумом і силою вода... Щось тей-би стогне, вис... Буря. Високо кидас ліжком. То ноги вторі, то голова... По кабіні котяться різні предмети. Через шум, лоскіт, чути зойки хворих... Морська хвороба. Все тріщить. Вода, адається, завиває корабель. Коридорами лунають тяжкі кроки, аж сюди долітають слова командир. Хтось починає кричати: вода, вода!... Голоси анагаються, крик, плач дітей... Паника. Сходами в долину до кабіни хлинула вода, зашуміло... Все тріщить, корабель хилиться на лівий бік... Що сталося? Сильний голос кричить: тиша! В одну мить все стихає.

Корабель зі-стоном випростовується поволі. Крізь відчинені двері на поклад влетіла хвиля води в середину... Миняють години. Розвиднюється. Хапаються стін, виходжу з трудом на верш.

Хвилі йдуть наче гори високо... Вершок скритий піною прибирає прозирчастий блакитний колір... Нагло ціла гора зі страшним грохотом кудись провалюється, на її місці росте друга, третя... безліч їх... Хмара водного пілу засіпує корабель, що тяжко стоїть і майже поринає в збурених хвилях...

Довкола водні гори... Сильний вітер шарпає піною, водою та наче снігом крутить, мете.

Я не бачив кращого й могутнішого виду над цей, в бурю, на повоному океані.

Краса закривас майже почуття небезпеки...

Моряк коло ратункових човнів виявляється восковою фігуркою в свідомості непромокальному плащі... Водяний пил закривас його, врядаючи, зовсім.

Буря стихає, але може ще повернути. Старшина вилити кожного, чи вичитав пояснення, як маєсть вживати коркових сорочок... Море гуле, вис. Знов біють хвилі

на поклад. Перестрашені лица... Зойки дітей.

На стіні коло dining-room *) прибивас моряк... найновіші спортові звідомлення з Англії та Америки...

Сніданок.

Dining-room III-ої класи... Море все ще тяжко йде. Побіяло холодом наче а ледяні. Зближається до Нью-фаундленської мілини та до зимної морської течії.

Подівають сніданок. Стоєрд *) при мойому столі, молодий, русий Англієць у сніжно-білій курточці з золотими гузіками, має зі своїми гостями чисту біду... Деї „кошарні“ родини, десь в Пиньшину, чи звідки, їде в Америку... Старий „пра-отець“, синій з ріденською борідкою і пейсний, вибрався наче на ярмарок... чоботи, халат довжезний, інтерна трохи баранкова шапка... все як має бути, навіть червона хустинка сторчить з халата... Жінка, сині і шість хлопців, як орхів, різної величини й натури. А всі в картузах!... Наймолодшого, Шльомка треба ще ложкою годувати, хоч і він сам вже собі пальцями амідом помагає.

*) Іздалась сіль.

*) Steward — той, що обслуговує при їд.

Шльомко — приятель ще нещодай Ерейгале, одинокій дочці другої „фамелії“.

Стоєрд терпеливо вилитиється кожного вокрема, що подасть... Дарма, що жадне не розуміє... І приносить... Одному зимає хачо з салатою, другому рибу з сосом „cream-juice“, аїця „fried and baked“... масло, сир...

Старий надумується, чи не вати „milk and buns“), про які стоєрд питає, але стара аїця його не рикає халата.

„Зв'ем, зов а герліг брінгем“... „Yes! Haring!“

Зрозумів, підносить палець, аїця порцій приносить... Шльомко всі шестеро хлопців з хриком несуть і собі палець.

Стоєрд склонюється на зма, до порозум'я, хоче відхилити. Стара задержала його ще за руку. „Абер гіт геваллен!“) давай скринившись.

На Анг. Океані 20. I. 1925.

*) Під тіст.

**) „Скажи ледяй ослези чини“.

***) „Але добре солоний“.

— Богословська Наукова Товари-
ство укладує до 15. к. м. о. год. 4. по
половині в свої Друк. Семінарії Товари-
ству Академію на виконання 300-літ-
нього ювілею СС. Св. Іосифа. В
свідок програми вкладає два реферати
Пресовий д-р Іосифа Боцана: Св. св. Іо-
сифа в світі історії і критики і о-
д-р Іосифа Сімоного: Богословська обра-
зовування і література творчість св. св. Іо-
сифа. Навіть до сього укладення бу-
де хороними силами з головними
ступом найного слави со артиста влітка
в Михайла Голанського. Вступ тітка за
застороженими. 13.7.194

1347 1—3

3 нашого карнавалу.

Загальна фінансова скрута була гризливою роботою, що щогорішній карнавал внаслідок на загальні. Дотеперішні бали не випадали цього весеління. Тим більше бали, чим за днів, і всі нові! Менше вже ті часи, коли для виконання великої сати треба було всіх, і вічно так самих, представників нашого громадянства, що в його пі. Ним цього сього вечора наша лівіска інтенція талією в тійсь балах, якою-от настрогом та численням товариством.

З щогорішніх була перший великий шов під фірмою доведеного т-ва „Тур“. Це був — так сказати — проміслом „шлях“, добрих толат, поволоніх трамваї, а поточний й мав, що нають дочок на мізди. Сала „Нар. Дом“ була прибрана делено і символами доведеного шовту, що надавало всім забаві окремий шовтний характер. Так само поважно, зі своєрідними традиційними приметами прокинувся бач, мелікс.

Інша атмосфера, гідно з характером масовим, півнала на традиційних масових вечірніх улаштуваннях „Кооперативної Української Театр“ та „Богемія“. Це була повна зумову, наскрізь ітінна товариська забавка, поширена на кіляхост людей.

У порівнянні з минулим роком можна було запитати: який поступ в естетичній доброті костюмів, дамок, що сайно було вати до скромності. На жаль, не торкається жінкості, тому, що прибраний мушкетер було мало. Все сала, як і минулих роки, була всіма мисливими різноманітними одягами. Для нахроща та на-організаційних масок призначено 6 нагород, які всіма на першій місці стояли ший образи О. Новаківського, П. Холодного і П. Кокачука. Призначено для першої нагороди, дві другі і одну третю наміч. Першу нагороду за найбільше оригінальний костюм одержала п-ні Г. Шепаровичева (бувочка — Понатий Матері), а за найкращий п-ні С. Федоренка (сильні балачки; доту за найб. оригінальний п-ні С. Стефановичева (стара панна) і за найкращий п-ні С. Веселівська (обла); третю нагороду за автентичний костюм Японки одержала п-ні К. Керемоніна. Першу сцену і безкомпромісний мужеську нагороду одержав пан Кирилович за тип сповідованого старого урядовця. Сала приміти, що „жорі“ під проводом арт. О. Новаківського мало нелегке завдання, щоб вдатися сповідованій оуд, що в згідній зі загальною всемогутню обшю публіки на сні і на першій сцені „жорі“, звачуючи, що скарісти вибачливіх костюмів та дотепних масок несподіваною спідністю, нагород, саломовна звітність передувалася в безжурний гучором. Почув „модно“, і безжурно ухарактеризовано, мало підтримуючи Мучники (п-ні Трешнінська) прохочувалася повагом струна моришка (п-ні Горобішівська) стилей французької стрій (п-ні Ів. Шелюска) гармонізувала з відчуженим одягом французької покітки (п-ні Г. Гомзішівська); півнала доведеного шампіни (п-ні Мілен Руднішківська) робила добре кракшину гучоруга прегарно викінченого метелка (п-ні Мартинцеві); загальну увагу звертали дороса суця Євпінки (п-ні Бекесевичева); до той самої групи належала С. Медікова ба-дева (на жаль, невідома нам п-ні) і стрункова Турчанка (п-ні В. Сивалеві); наскрізь оригінальною була ідея півпоса (п-ні Міка Федікіна) дуже мизько егіптянка служки з вілком (п-ні Ів. Фелікіна), „сютірки“ (п-ні Ів. Фелікіна) і білий хлопчик (п-ні Мудра). Як би часописний спростодався міг сидіти на білених сні і чорноним та папелом, за зеленим столом, так само як на півничних одябах, то цей список вичислюється би неможливо. Нахрещ, треба вдатися слову призначення енергійності та досвідченому аркадеру п. І. Чепельському, а окремо в. Ханулі внаслідок складу кияків за позичені кияки, що прибрало салю.

Баль тріляв до білого дня і причинявся до змішаніх сентиментів для „Кооперативної Української Театр“, організації, якої праця звернена на культурну дію, усім наж дорогу.

Ор. ор.

Бібліографія.

Журнали:

СТАРА УКРАЇНА. Часопис (сторін 1 културні. Вийде Наукове Т-во ім. Шевченка. (Бібліотека і Музей). Львів, 1925. Ч. 1.—Н. Зміст: „Вісник пром. України“ П. Оряжко. Пог. Ів. Боршак. — Відгук на грешко і латинської літератури в українських письмівстві. Від найдавніших часів аж по кім XVIII ст. З паперів Ів. Фелікіна. — Старий Львів. Черкні І. Мейстунючі. Нап. В. Карлович. — Експіріє на Україні в XVII—XVIII вв. Пог. Ів. Крипаків. — Королівство Галичина і Володимир. 1712—1918. І. 1872. Нап. Ів. Крипаків. — Харківський університет. Його роль в культурній і громадській життю України. В 120-ті роковині заснування (1815—1925). Нап. В. Зайків. — Змітки. Довідка намісничого кияків Ів. Хведоревича. Пог. Ів. Орієнко. — Мислєвська. Перед 60-ти роками. Півнош гостина українського народнього театру Того „Руська Бесіда“ в Парижі. Нап. Ст. Чепельський. — Хроніка. Харківська Науково-Дослідна Катедра Історії України. Огляд

За редакцію відповідає О. Костин.

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане редакція не відповідає.

Проф. д-р Теодор Богоревич

ординов знова в медуках збуді і уст-
ної ним від 11—1 і від 4—5

Паски Міноляша Сходи І. Н. пов.
1339 4—4

РАДІО-АПРАТИ

гермодіних фабрик
порукають

ШАЛЬ І АЙХЛЕР

Оптический Институт

Львів, пл. МАРІНЬСЬКА 7.

під кавариною „DE LA PAIX“.

Виснаємо молотів до кожної місцено
1352 сти. Догідні усімє салати. 2—2

діяльності в 1912—1914 рр. Под. В. З. —
Бібліографія. Опінен й тати. — Редакція
й адміністрація: Львів, Чепельського 24.

ТЕХНІЧНІ ВІСТНИК. Орган українського
технічного Товариства. Ілюстрований віс-
ничик, присвячений всім галузям технічно-
го знання. Ч. 1. Січень, 1925. Нач. редак-
ції: інж. С. Стефанович, Зміст: Від редак-
ції: Т. Івж. Гр. Пеканський (з портр.).
Вплив меліоратив на рентовість і збіль-
шення площі рілляного господарства. Інж.
А. Корнеліс. — Нафтовий промисел у
Східній Галичині. А. К. — Переоет перекли
в Бірні (з малюм). Інж. Е. Нарішній. —
Про позички на відбудову зручностей вій-
ськово будівників. Інж. Я. Стефанович. —
Продукційні кооперативи підприємств.
Проф. І. Шаломович. — Українське Тех-
нічне Товариство в Львові. З будівельно-
го рету: — Загальний огляд. — Новий.
— Редакція: Львів, Ринок 10. П.

СТУДЕНТСЬКИЙ ВІСНИК. Річник П.
Славко-лютий. Ч. 1—2. 1925. Прага. Зміст:
Від Редакції: Колеті. — М. Курак;
Сон віно. — Чужий: Під сніжну хмару. —
Б. Голіш: „Міністери“. — „Батка“ і
„дівка“. (Анкета „Студ. Вісника“). — Від-
повіді проф. д-ра В. Станіславського. —
Ю. Штепелі: Пісня про красну Ренат. —
Е. Малайко: Величчя квіти. — З жит-
тя українського студентства. (Попіс з
місць). — На Україну. (З прихатних листів).
— Українське шкільництво на Буковині. —
І. Федік: Огляд чужотньої студентської
преси. — Інж. Д. Андрушків: Вель-
дівське студентство. — До характеристи-
ки ідейного москвофільства. — Погляд а-
кадеміка В. І. Вернадського на бажаний
хід розвитку українського національного
руху. — Хроніка. — Посмертна записка. —
ЦЕСУС. (Знаходження Управ. Цесус-ів).
— Список організації Цесус-ів. — Між-
народна Олімпіада штуки, науки та спор-
ту. — Бібліографія. — Оголошення.

ОПОВІСТКИ.

Український Театр І. Стадника (Ші-
шковича 5).

В неділю 15. п. м. пополудні год. 3-тя
Відомлення веселої незвичної оперетки
М. Коопанівського „12 ДОЧОК НА ВІД-
ДАННІЮ“ (Починає у двох).
Вечором 730 двуніх раз: „ПРО ШО
ТИРСА ШЕЛІСТІНА“... 1—1

Український Театр під дир. І. Когут-
та.

Одівна. Субота 14. п. „КАТЕРИНА“,
оверя.

Неділя 15. п. „ЧЕСНА ЗУЗАННА“ по-
сичається п. Раї Карвічової, п. Сітос-
ського, Мішловської (Яйшівського). 3—3

Український Наддніпрянський хор
Д. Мотня.

У суботу 14. лютого м. Заліщчє.
У неділю 15. лютого м. Заліщчє.

У вівторок 17. лютого м. Гортенка.
У середу 18. лютого м. Гортенка.

1230 18-7

Український Наддніпрянський Театр
під управою О. Мітневич. На загальне
бажання публіки залигається в Радехові
на одну виставу а сает.

Неділя 15. п. „ВОСКРЕСЕНІЕ“. Пізній-
ше театр виїжджає до м. Золочева. Дирек-
ція театру просить ласкаво Шановне
Громадянство м. Золочева о розміщення
артистів на помешкання. 1300 а) 1—2

Торжественне посвячення
прапора Братства Апостольства

Молитви відбудеться в Архикафедраль-
ній церкві св. Вмч. Юрія в неділю

15. п. м. р. по співаній Службі Бо-
жий о год. 12. в пополудні. Прапор

виконаний в монастири СС. Васи-
лянок у Львові в гуцульським сти-
лю. Управа парохії звертається до

всіх Парохій так інтелігенції як
міщан, ремісників і робітників з

проханням взяти участь в торже-
стві посвячення того прапора. 1381

На „Рідну Школу“ зложили в золотіх
Вс. виступ Олексія Новаківського 60 зок,
з кюти одержано в касадіх ласування
його образу. Ласування зложив Комітет

Пань з починком Вр. Константином Малиць-
ким. Вр. Іншіторі і Вр. Членів Комітету
складає на цьому місці сучасну подяку.
Вр. інж. Ярослав Гавриш і Кошч-Со-
лотина 100, як збірку на християнсь-
кого переродного сніа:

Вр. п. Дмитро і Марія з Могилівськ-
Турії в Чистоті 20, замість помилковень
про снос вичачи:

Вр. п. Василь Давид в Меморії 10, за-
мість півті на сніжну морулю ского шплат-
на бл. п. Любомира Рожачського. Всім
як. Жертводавцем складає щирою покіну
Голова Урача УПТ. 1361 1—1

Дрібні оголошення.

МУЗИЧНІ НОВОСТИ. В. Бекоролів-
ний: „Чому з тобою ми не хмилі?“
дует солоні теор. 2. І сад заміє, солон-
спів. 3. „Танець Нілосі“ на фортеп. і
Незбудука — на півтру. До набуття в
княжотині. 1347 3—3

КОНЦІПЕНТ і писар можуть з себе-
решеними позати свої умовини на ма-
ресу: алохат Мудренний в Товстім мі-
сті (Тішів) біля Чорткова. 1369 2—5

КРИМСЬКІ ПЛАЩІ з куриний на сплі-
ресу: алохат Мудренний у Карпача Лій-
ава. Куркова 11а. 1307 10—10

УКРАЇНСЬКИЙ НАДДНІПРЯНСЬКИЙ
ТЕАТР під дир. О. Мітневич. поїжджає
неділю доброго сніака з першим теор-
ичним голосом (адам, зят.) Зголосення
принесе Адміністратор театру І. Слюс-
речко. 1390 б) 1—1

Ф. О. ГЕПІЯ К. Hamburger, Wien на про-
даж 450 зол. А. Гіловича. Броди.
Нова 24. 1391 1—3

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

„БРИСТОЛЬ“ „БРИСТОЛЬ“

РЕСТАВРАЦІЯ

при вул. ЛЕГІОНІВ

від 15. лютого 1925

ПІД НОВОЮ УПРАВОЮ

ДОВГОЛІТНІХ ПРАЦЬОВНИКІВ

цеї фірми.

О С І Б Н А Я Р С Ь К А К У Х Н Я

Дотеперішні ціни
помітно знижені.

Меню обідова à la Bri-
stol зол. 1.65.

Вибір м'ясних страв зча-
но побільшений.

Величезний вибір думє
добрих легум'н.

НОВІСТЬ: PAR EXCEL-
LENCE ярська кухня.

1379 1—1

Ширіть наш часопис!

ПОДЯКА.

Неможливо руля сумішю паретала по-
доліт, тяжкій немудрій нитку життя ба. п.
Найдорощого Мого Мужа Юліана, дирек-
тора української гімназії в Гортенці. В
тія немислимій гоним, серед довгих тяж-
ких його мук і описів в часі сумного тор-
жества переносу його тілних останків
на місце міського сучасників Осолодів і
потіхую стали мені ті жалісні ловаки пр-
оявлені і сипляті, які тознішала Покій-
ному через твась сій важкої, сумний час.
Тому прийміть від мене слова глибоко-
покітні Пані д-р Гортенківської, що чер-
вчас час безпіддалі невести так широ-
го його догледати всіх зматань, щоб ми
держали його на душі і пошрідати його.
Пам. Всім, Паново Гортенківській Покійного з
проф. Губачком на колі, дякую за глибокі
притягання до Вашого Директора, за ту
Вашу безпечну посилку в часі короби і по-
хорону Покійного, за ті безкомівні бес-
співні поці, які послали Ви біля дозві-
Покійного. Того, дорога Мотля, що боре-
да день і ніч тлілих останків Покійного
Твого Директора, що залишила його та-
мать снівом і похорон серед тяжкої до-
роги на місце міського сучасників, як твась
і всім бувають членів Покійного скарди-
но дякую. Дякую півнош Всім Високопо-
чтаним ОО. Лукомим з о. мисловитим
ном Гортенківським за ласкаву участь в по-
хороні, о. Кочієві за приготування По-
кійного до похоронної дороги, а о. д-р
Котрадові за трогатичну проповідь у пер-
ші. Дякую також п. проф. Губачкові і
п. радничим д-рові Копачеві за скарди-
шні, глибокі слова врання Покійного
перед домом і на кладовищі, як твась
представників молоді. Дякую рівнож Ва-
сокопошаним Панам славного хору д.
Котки за чудовий, безпримисий сніг на
домовині Покійного в перші і в часі
дороги. Видні дякую всім, що могли
своєю плустистю зведати сумний по-
хоронний обряд, а в першій мрі! Високопо-
чтаним Панам: Куратори Соборської,
Володі Завіснотською, Візиторам Ем-
шій і д-рові Копачеві, Високопошаним
Пану Директорів д-рові Ленкевичу і всім
другим Панам Директорам, Представни-
кам Власте! Молоді друзіх заведів,
Всім Знакомим і Незнакомим, що зят
так часописну участь в сумному Танці
Останків Покійного. Шире Славді! 1377 1-1
Леоніла Леоніла.

Конкурс.

Церквний Комітет Будівельний при
першій св. о. Миколаї в Городишчє
фільмарковій оголошує огни конкурс на
побудову церкві.

Інтересовані звольте оглянути черну на
місці в плані і кошторисі в грехі. Урок
парохіальний в Городишчє.

Оферти належить зголосити на рух о
Теодора Чубатого закладати в Городишчє
найвдаліше до 1. марта 1925.

За Церквний Комітет Будівельний
о. Теодор Чубатий, Ілько Рабів

голова. 1375 1—3 секретар.

Заява.

Дентистичне Заведення Янова

Насса

пошломсьє П. Т. Падішіві, що констат-
ла, яка була занята в заведенні, білої
жме не працює. а всіх пацієнтів, що не
здоволені з її прещі та з інших причин
хліпав, прошу зголоситися, а відпові-
1359 не буде даром пошломсьє.

Присилайте передплату!

ТЕА
ТЕА
ТЕА

Чай Meinla
кайжого збору